

[Ingolf Knudsen.]

edb og sagsbehandling er nævnt utallige gange, men konkrete planer er ikke langt fremme.“

Vi er enige med kronikøren i disse synspunkter og anser dem for at være meget væsentlige også i en debat, der handler om uddannelsesstøtte. For hvad skal vi give uddannelsesstøtte til?

Centrum-demokraterne møder som sagt med megen velvilje til forhandling. Vi har ikke låst os fast på nogen løsning, vi møder med forslag, som er rimelige, og vi møder med ønsket om, at al uddannelse må ses under samme vinkel. Det er nytteløst og spild at tale støtte, hvis vi som sagt ikke ved, hvad vi vil med vore uddannelser, og en sådan afklaring vil vi gerne medvirke til.

Kristine Heltberg (SF):

Også jeg hører til dem, der med stor undren har fulgt dette lovforslags skæbne, om det nu kom på dagsordenen eller ej. Jeg har indtil det sidste opfattet det sådan, at de udtalelser, der er kommet, specielt fra hr. Kjeld Olesen, stod til troende, og at vi derfor måtte betragte det foreliggende lovforslag som taget af bordet. Da det ikke synes at være tilfældet, må man til at se på det, som det foreligger.

Det forekommer mig at være overordentlig karakteristisk for den nuværende regering, at man netop i en situation, hvor en arbejdsløshedsperiode er truende ifølge det økonomiske råds formandskab, dvs. en situation, der gør det yderligere vanskeligt for de studerende at skaffe sig muligheder for at eksistere, gør alt, hvad man kan for yderligere at vanskeliggøre deres økonomiske forhold. Man gør det ved at fjerne de egentlige studielån og påtvinge dem studielån med ret høj forrentning. Til fordel for hvem? Vel højst for bankerne. Man gør det ved at ødelægge det, som var det eneste forholdsvist fornuftige ved den nuværende studiestøtteordning: studiestøtten til de yngste årgange. Denne studiestøtte ønskes nedskåret. Det er specielt dette forhold, jeg vil vende mig imod. Det forekommer mig, at det er ganske iøjnefaldende væsentligt for børnene fra de lag, der er alt for dårligt repræsenteret i vores uddannelsessystem, dem, der stammer fra 3., 4., 5. sociale lag ifølge de gængse betegnelser, at få denne støtte. Det er netop

disse lag, der rammes særlig hårdt, hvis man nægter dem en tilstrækkelig støtte i den vanskelige periode, hvor man forlader den normale skolepligt og skal vælge, om man vil gå ind i en tilværelse som ufaglært eller søge videreuddannelse. Her er det ganske ligegyldigt, hvilken slags uddannelse man søger. For mig at se er det det helt principielle, at det er selve holdningen til dette at vælge en uddannelse, der skal støttes netop på det mest sårbare tidspunkt i de unge menneskers liv og i forældrenes vurdering af deres børns muligheder. Det forekommer mig, at netop her har vi noget af det mest asociale i det foreliggende lovforslag. Vi må tværtimod gå ind for en væsentlig forbedring af uddannelsesstøtten netop til de 14—19-årige, således at den nuværende linje, hvor de uddannelsessøgende stadig væk rekrutteres fra de såkaldt højere samfundslag, brydes, således at der i hvert tilfælde ikke er en økonomisk begrundelse for, at folk fra de økonomisk svageste samfundslag vælger at undlade at overtale deres børn til at søge en eller anden form for videreuddannelse.

Det forekommer mig, at den nuværende lov om Statens Uddannelsesstøtte er alt andet end tilfredsstillende. Der er vel ingen i denne sal, der ikke før eller senere har været ude for de mest skrækindjagende og utiltalende historier om urimeligheder, hvor folk med høj indtægt og mere eller mindre 0-pct. i skat har haft mulighed for at skaffe uddannelsesstøtte til deres børn, hvorimod folk med en i og for sig ret ringe indtægt ikke har kunnet skaffe deres børn de samme goder, fordi de nu har været lønmodtagere eller på anden vis folk, der har betalt deres skat, således som det sig hør og bør.

Det forekommer mig, at denne ulighed og denne urimelige behandling af de unge mennesker må man søge at ændre til fordel for et mere fornuftigt grundlag for tildeling af Statens Uddannelsesstøtte, men sådan som situationen er, må jeg, selv om det falder mig svært, sige, at jeg trods alt foretrækker det bestående fremfor det såkaldt nye, som her tilbydes os.

Der er i lovforslaget en bestemmelse om, at der skal ydes støtte i form af statsgaranterede lån via banker i videre udstrækning, end det sker hidtil. Der er her tale om en urimelig belastning for de studerende, specielt i betragtning af, at det drejer sig om